

Nr 88.

Av herr **Björkman, Gustaf Adolf**, och herr **Bergström**, om *höjning av tullen å vissa slag av vävnader.*

De slag av yllevävnader utan inblandning av silke, som icke äro särskilt nämnda i tulltaxan, t. ex. vissa klädnings- och dräkttyger, hänföras till följande nummer i taxan, vid vilka tullen nu utgår med här nedan angivna belopp:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	Vävnader, ej särskilt nämnda, helt eller delvis av ull, utan inblandning av silke, andra slag, vägande per m ² :	Tull för 100 kg kronor
483	1020	mer än 700 g	120:—
484	1021	mer än 500 g men ej mer än 700 g	160:—
485	1022: 1—2	500 g eller därunder	225:—

Till dessa nummer är fogad en anmärkning, i vilken stadgas, att för vävnader, inkommande i kolli, som uteslutande innehåller vävnader, hänförliga till ett av tulltaxenumren 483, 484 eller 485, tullen, räknad efter hela innehållet i varje särskilt kolli, icke i något fall må utgå med högre belopp än som motsvarar 25 % av värdet.

Tullsatserna vid nyssnämnda nummer 483 och 484 samt, i fråga om vävnader med en vikt av mer än 200 gram per m², jämväl tullsatsen vid nr 485 liksom även bestämmelsen angående tullens begränsning i vissa fall till 25 % av varuvärdet äro bundna genom Sveriges handelsavtal med Storbritannien och Norra Irland den 15 maj 1933.

Vissa ändringar hava tidigare vidtagits i tulltaxans bestämmelser för nämnda varuslag. Vikttullen för de vävnader, hänförliga till nr 485, som väga 200 gram eller därunder per m², d. v. s. de lättaste kvaliteterna, har emellertid sedan år 1911 utgått med oförändrat belopp, nämligen 225 kronor för 100 kilogram.

Förbrukningen av yllevävnader omfattar numera tunna och lätta kvaliteter i långt större utsträckning än förr. Dessa kvaliteter draga helt naturligt betydligt högre tillverkningskostnader per viktenhet än de grövre och tyngre. Ehuru tullen differentierats på sätt förut angivits, åtnjuter enligt verkställda beräkningar tillverkningen av de lätta vävnaderna det förhållandevis lägsta tullskyddet, och i den mån produktionen inom landet måst övergå till dylika vävnader, har den svenska ylleindustriens ställning försvagats. Svårigheterna för den inhemska industrien på området att göra sig gällande i konkurrensen äro beträffande de lätta vävnaderna numera mycket betydande. Vissa svårigheter voro märkbara redan år 1933, och man kunde vid denna tid förutse, att åtgärder till förstärkning av tullskyddet skulle bliva erforderliga. De medgivanden i fråga om viktfull-

satserna vid tulltaxenumren 483—485, som gjordes i det svensk-engelska handelsavtalet, blevo därför, såsom förut angivits, begränsade till vävnader med en vikt av mer än 200 gram per m².

Siffrorna i den officiella svenska statistiken lämna icke upplysning om storleken av den inhemska tillverkningen och införseln till riket av yllevävnader, vägande 200 gram eller därunder per m². Dessa vävnader framställas emellertid i betydande mängd inom landet, och år 1934 uppskattades salutillverkningsvärdet till omkring 16 miljoner kronor per år. Införseln av alla vävnader, som falla under tulltaxenr 485 (statistiska nr 1022: 1—2), d. v. s. vävnader med en vikt av 500 gram eller därunder per m², har under åren 1933—1938 uppgått till följande kvantiteter och värden:

År	Kvantitet ton	Värde 1,000 kr.
1933	824	11,948
1934	952	14,044
1935	1,140	15,399
1936	1,344	17,372
1937 ¹	1,556	19,148
1938 ¹	1,508	17,840

(jan.—nov.)

Av de anförda siffrorna framgår, att importen av ifrågavarande vävnader sedan år 1933 i det närmaste fördubblats. Ovanstående siffror innefatta jämväl införseln av vävnader av vistra eller cellull, vilka i tullhänseende likställas med yllevävnader och på senare tid kommit till användning i allt större utsträckning. Till tulltaxenr 485 hänförliga vistravävnader redovisas från och med den 1 februari 1937 under särskilt statistiskt nummer (1022: 1), och införseln av dylika vävnader uppgick under månaderna januari—november 1938 till 492 ton med ett värde av 3,827,000 kronor, motsvarande efter vikten räknat 33 % och efter värdet räknat 21 % av hela införseln under nämnda tulltaxenummer.

Till belysande av införselns fördelning å olika ursprungsländer må anföras följande siffror, avseende

Införseln under tiden januari—november 1938 ¹

ursprungsländer	stat. nr 1022: 1	stat. nr 1022: 2	s:a, stat. nr 1022: 1—2
	ton	ton	ton
samtliga	492	1,016	1,508
Tyskland.....	171	353	524
Storbritannien	12	407	419
Italien.....	158	87	245
Japan	95	6	101
Tjeckoslovakien	12	64	76

¹ Preliminära siffror.

Dessa siffror utvisa, att en betydande del av införseln härstammar från länder, i vilka arbetslönerna och levnadsstandarden äro lägre och andra förhållanden jämväl i övrigt råda än i vårt land. Om man närmare studerar de statistiska uppgifter, som utvisa importens fördelning å länder för ett antal år tillbaka, finner man vidare, att en förskjutning ägt rum, som otvivelaktigt varit ogynnsam i konkurrensavseende för den inhemska industrien på området.

Införseln av vävnader, hänförliga till tulltaxenr 485 (statistiska nr 1022:1—2)

ursprungsländer	år 1935		år 1937 ¹		år 1938 (jan.—nov.) ¹	
	ton	%	ton	%	ton	%
samtliga	1,140	100.0	1,556	100.0	1,508	100.0
Tyskland	307	26.9	515	33.1	524	34.7
Storbritannien	469	41.1	597	38.4	419	27.8
Italien	167	14.6	211	13.6	245	16.2
Japan	6	0.5	31	2.0	101	6.7
Tjeckoslovakien	58	5.1	78	5.0	76	5.0

Utvecklingen under de senare åren har berett den svenska ylleindustrien allt större svårigheter att uthärda konkurrensen från främmande länder, särskilt beträffande de lättare vävnaderna, och det synes icke vara försvarligt att längre dröja med åtgärder, avseende en förbättring av tullskyddet för tillverkningen av dessa vävnader. Förslag har tidigare framställts om en höjning av tullsatsen för sådana till tulltaxenr 485 hänförliga vävnader, som väga 200 gram eller därunder per m², från 225 till 300 kronor för 100 kilogram. Skäl synas emellertid tala för att en tullförhöjning för närvarande begränsas till 50 kronor för 100 kilogram. En dylik förhöjning skulle innebära en ökning av tullkostnaderna för vävnader inom ifrågasvarande viktgrupp med högst 10 öre per m². Om man räknar med att till en damdräkt åtgå 4.5 m² vävnad och materialet har en vikt av 200 gram per m², skulle en höjning av tullen för vävnaden med 50 kronor för 100 kilogram icke behöva föranleda större ökning av materialkostnaderna för ett dylikt klädesplagg än 45 öre, en ökning som torde vara av ringa praktisk betydelse ur konsumentsynpunkt.

Vid en höjning av tullen å sådana till tulltaxenr 485 hänförliga vävnader, som väga 200 gram eller därunder per m², bör motsvarande höjning vidtagas av tullen vid nr 479 (statistiskt nr 1016), som avser yllevävnader med inblandning av högst 5 % silke, enär en tullökning för förstnämnda slag av vävnader eljest skulle kunna i viss mån kringgåås på det sätt, att några silkestrådar invävdes i varan vid fabrikationen. Tullen vid nr 479 utgör för närvarande 250 kronor för 100 kilogram med samma begränsning

¹ Preliminära siffror.

till 25 % av värdet, som stadgats för de förut nämnda vävnaderna utan silke. En höjning av tullen vid nr 479, begränsad till vävnader med en vikt av 200 gram eller därunder per m², skulle i och för sig icke innebära någon betungande ökning av tullbeskattningen. Huvudparten av de vävnader, som falla under rubriken i fråga, utgöres nämligen av kostymvävnader, vilka som regel hava större vikt än 200 gram per m². Det må nämnas, att svensk-engelska handelsavtalet innehåller den bestämmelsen beträffande sådana till nr 479 hänförliga yllevävnader, som väga 200 gram eller därunder per m², att vikttullen må med 25 kronor per 100 kilogram överstiga tullen för till nr 485 hänförliga vävnader inom samma viktgrupp. Utfästelserna i nämnda handelsavtal utgöra sålunda icke hinder för en sådan tullförhöjning, som nu ifrågasättes.

Slutligen förtjänar framhållas, att den vid tulltaxenumren 479 och 483—485 stadgade maximeringen av tullen till 25 % av värdet för vävnader, inkommande i kolli med ensartat innehåll, skulle tillämpas även efter en höjning av vikttullsatserna.

På grund av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att gällande tulltaxa från och med den dag Kungl. Maj:t bestämmer skall erhålla följande ändrade lydelse i här nedan angivna delar.

	Tull för 100 kg kronor
Vävnader, ej särskilt nämnda:	
innehållande <i>silke</i> :	
-----	
andra slag:	
-----	
av silke i förening med mer än 15 % annat spä-	
nadsämne:	
vävnader av ull, innehållande trådar, helt eller	
delvis av silke, för så vitt silket utgör högst	
5 % av vävnadens hela vikt, vägande per m ² :	
479: 1	mer än 200 g ..... E 250:—
479: 2	200 g eller därunder ..... E 300:—
-----	
helt eller delvis av <i>ull</i> , utan inblandning av <i>silke</i> :	
-----	
andra slag, vägande per m ² :	

485: 1	mer än 200 g men ej mer än 500 g ..... E 225:—
485: 2	200 g eller därunder ..... E 275:—

Stockholm den 21 januari 1939.

G. A. Björkman.

Alb. Bergström.